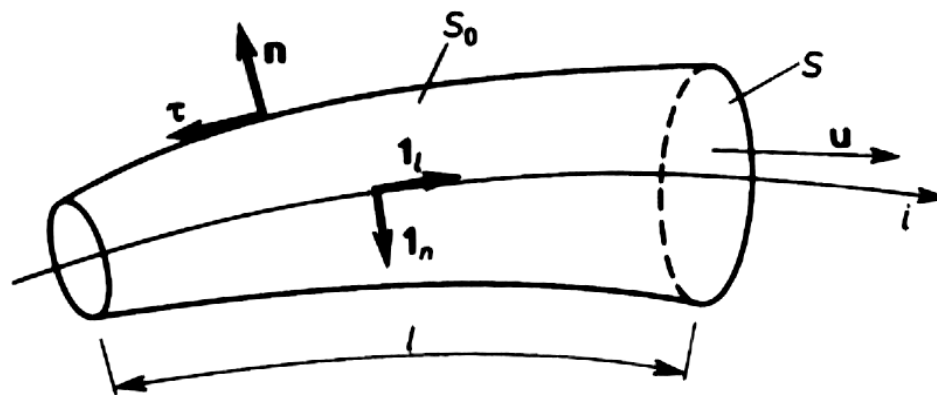

J. Szantyr – Wykład nr 25 – Przepływy w przewodach zamkniętych I

Przewód zamknięty – kanał o dowolnym kształcie przekroju poprzecznego, ograniczonym linią zamkniętą, całkowicie wypełniony płynem (bez swobodnej powierzchni)

Do opisu ruchu płynu w kanałach zamkniętych stosuje się uproszczony model przepływu jednowymiarowego. Zakłada się, że oś kanału jest „prawie” prosta, a przepływ przez przekrój S odbywa się z prędkością „reprezentatywną”, czyli jakąś prędkością średnią \tilde{u}

Najprostszyp przypadk: przewód o stałym przekroju kołowym ułożony poziomo. Przepływ stacjonarny płynu nieściśliwego.

Równanie zachowania masy (m -masowe natężenie przepływu):

$$\frac{\partial}{\partial l}(\rho \tilde{u} S) = 0 \rightarrow \rho \tilde{u} S = m = \text{const} \rightarrow \tilde{u} = \frac{m}{\rho S} = \text{const}$$

Równanie zachowania pędu: $\frac{D}{Dt}(\tilde{\rho} \tilde{u} S) = \tilde{\rho} \tilde{f} S - \frac{\partial \tilde{p}}{\partial l} S - p_{\tau} C$

gdzie C – obwód przekroju S

p_{τ} - lepkościowe naprężenia styczne

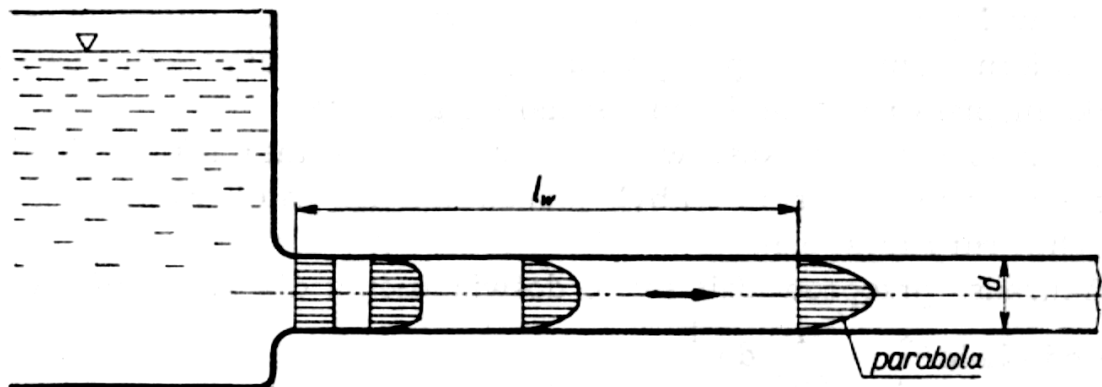
$$0 = -\frac{\partial p}{\partial l} S - p_{\tau} C \rightarrow \frac{\partial p}{\partial l} = -p_{\tau} \frac{C}{S} \rightarrow \int_1^2 dp = -\int_1^2 p_{\tau} \frac{C}{S} dl$$

Przy stałych naprężeniach wzdłuż kanału o przekroju kołowym mamy:

$$\Delta p = p_1 - p_2 = p_{\tau} \frac{4l}{d}$$

Na skutek działania sił lepkości wzdłuż kanału występuje spadek ciśnienia wprost proporcjonalny do l i p_τ oraz odwrotnie proporcjonalny do d .

W przypadku w pełni rozwiniętego przepływu laminarnego, czyli po odcinku początkowym $l_w \approx 0,03 \cdot \text{Re} \cdot d$ można uzyskać analityczne rozwiązanie równania Naviera-Stokesa, które prowadzi do wzorów:

prędkość lokalna:

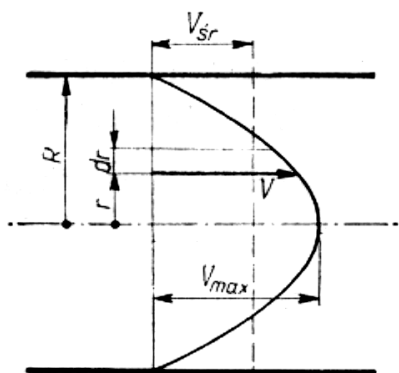
$$u(r) = \frac{\Delta p}{4\mu l} (r_0^2 - r^2)$$

prędkość
średnia: $\tilde{u} = \frac{\Delta p \cdot r_0^2}{8\mu l}$

Wzór na prędkość średnią można przekształcić do wzoru Darcy-Weisbacha:

$$\Delta p = \lambda \frac{l}{d} \frac{\rho \tilde{u}^2}{2}$$

gdzie λ – współczynnik oporu, lub **współczynnik strat liniowych**

W przepływie laminarnym: $\lambda = \frac{64}{Re}$

W przepływie turbulentnym przez rury hydrodynamicznie gładkie:

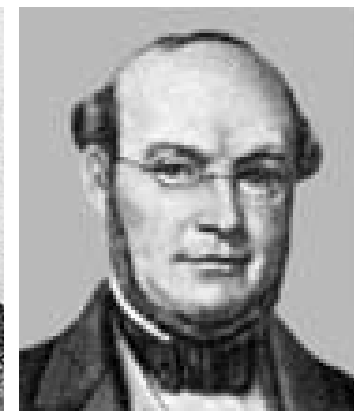
$$\lambda = \frac{0,3164}{\sqrt[4]{Re}}$$

W ogólnym przypadku należy uwzględnić wpływ chropowatości ścian:

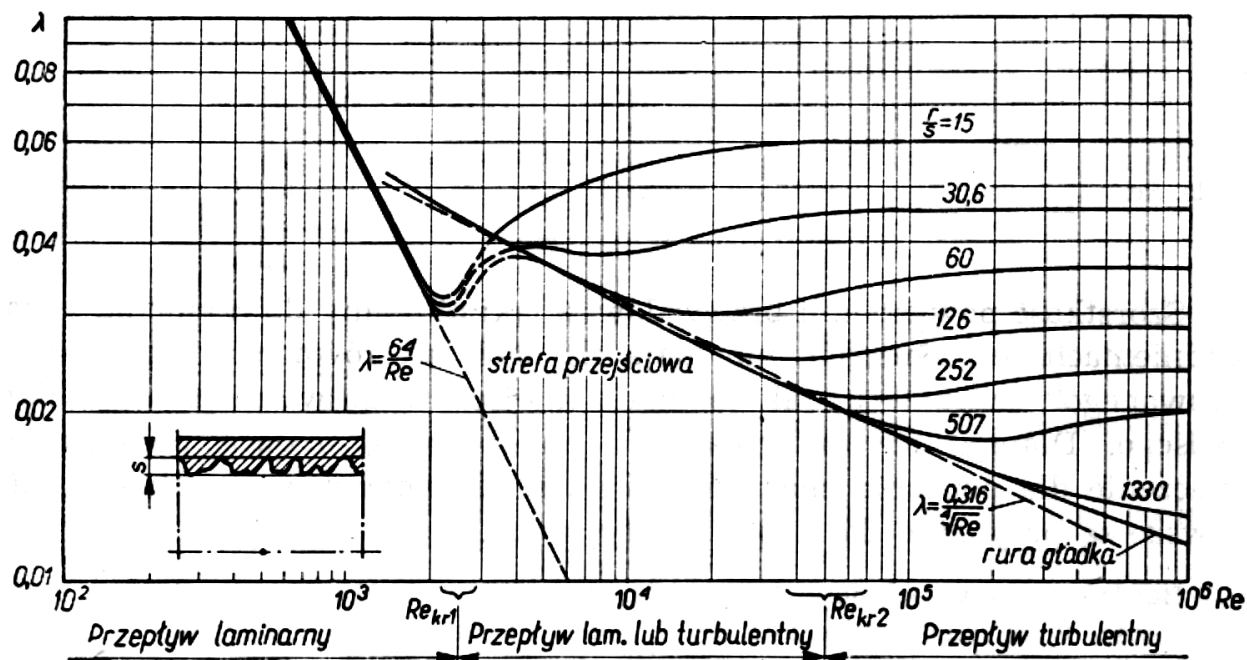
$$\lambda = \lambda\left(Re, \frac{r_0}{k}\right)$$

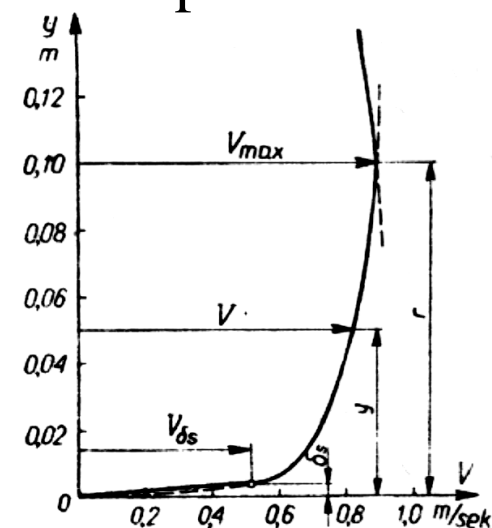
Henri Darcy
1803 - 1858

Julius Weisbach
1806 - 1871

Turbulentny profil prędkości w przewodzie

Przypadek trudniejszy: przewód nachylony pod kątem α

Jeżeli założymy przepływ stacjonarny, to równanie zachowania pędu przyjmie postać:

$$\tilde{u} \frac{\partial \tilde{u}}{\partial l} = f_l - \frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial l} - \frac{p_\tau}{\rho} \frac{C}{S} \rightarrow \frac{\partial}{\partial l} \left(\frac{\tilde{u}^2}{2} + \frac{p}{\rho} + gz \right) = -\frac{p_\tau}{\rho} \frac{C}{S}$$

gdzie podstawiono składową siły masowej wzdłuż l:

$$f_l = g \sin \alpha = -g \frac{dz}{dl}$$

Po scałkowaniu pomiędzy dwoma przekrojami kanału otrzymujemy **równanie Bernoulliego dla rzeczywistego przepływu ze stratami:**

$$\left(\frac{\tilde{u}_1^2}{2} + \frac{p_1}{\rho} + gz_1 \right) - \left(\frac{\tilde{u}_2^2}{2} + \frac{p_2}{\rho} + gz_2 \right) = \int_1^2 \frac{p_\tau}{\rho} \frac{C}{S} dl$$

albo:

$$\frac{\tilde{u}_1^2}{2g} + \frac{p_1}{\rho g} + z_1 = \frac{\tilde{u}_2^2}{2g} + \frac{p_2}{\rho g} + z_2 + h_s = H = const$$

gdzie h_s - wysokość strat

Daniel Bernoulli
1707 - 1783

Wysokość strat możemy podzielić na dwa składniki:

-wysokość strat liniowych związanych z tarciem płynu o ścianki przewodu prostoliniowego o stałym przekroju,

-wysokość strat lokalnych związanych z obecnością zaworów, kolan, zwężeń, rozgałęzień i innych elementów.

Wysokość strat liniowych wyraża się wzorem:
$$h_s = \frac{\tilde{u}^2}{2g} \lambda \frac{l}{d}$$

Wysokość strat lokalnych wyraża się wzorem:
$$h_s = \zeta \frac{\tilde{u}_1^2}{2g} = \zeta' \frac{\tilde{u}_2^2}{2g}$$

Gdzie ζ jest współczynnikiem strat lokalnych, który może być określony w odniesieniu do prędkości przed elementem lub prędkości za elementem. Współczynniki ζ są określane eksperymentalnie i można je znaleźć w odpowiednich tablicach. Poniżej podano kilka przykładowych wartości współczynników strat lokalnych.

Współczynniki strat lokalnych

Rodzaj straty lokalnej	Współczynnik straty
Wlot ze zbiornika	$\zeta' = 0,5$
Załamanie przewodu o φ	$\zeta = 0,946 \sin^2 \varphi/2 + 2,05 \sin^4 \varphi/2$
Zwiększenie przekroju	$\zeta = (1 - A_1/A_2)^2$ $\zeta' = (A_2/A_1 - 1)^2$
Kurek otwarcie 5 stopni	$\zeta = 0,05$
Kurek otwarcie 45 stopni	$\zeta = 31,2$
Wlot ssania pompy	$\zeta = 10,0$

W przypadku gdy przepływ odbywa się w przewodach o znacznej średnicy, równanie Bernoulliego powinno być jeszcze uzupełnione o współczynnik Coriolisa (lub de Saint-Venanta) α

$$\frac{\alpha_1 \cdot \tilde{u}_1^2}{2g} + \frac{p_1}{\rho g} + z_1 = \frac{\alpha_2 \cdot \tilde{u}_2^2}{2g} + \frac{p_2}{\rho g} + z_2 + h_s = H = const$$

Wynika to z faktu, że energia strumienia niejednorodnego różni się od energii obliczonej według średniej prędkości wydatkowej dla tego strumienia. Wobec tego mamy:

$$\alpha = \frac{\int_A u^3 dA}{\tilde{u}^3 \cdot A}$$

Współczynnik α jest tym większy im bardziej niejednorodne jest pole prędkości przepływu.

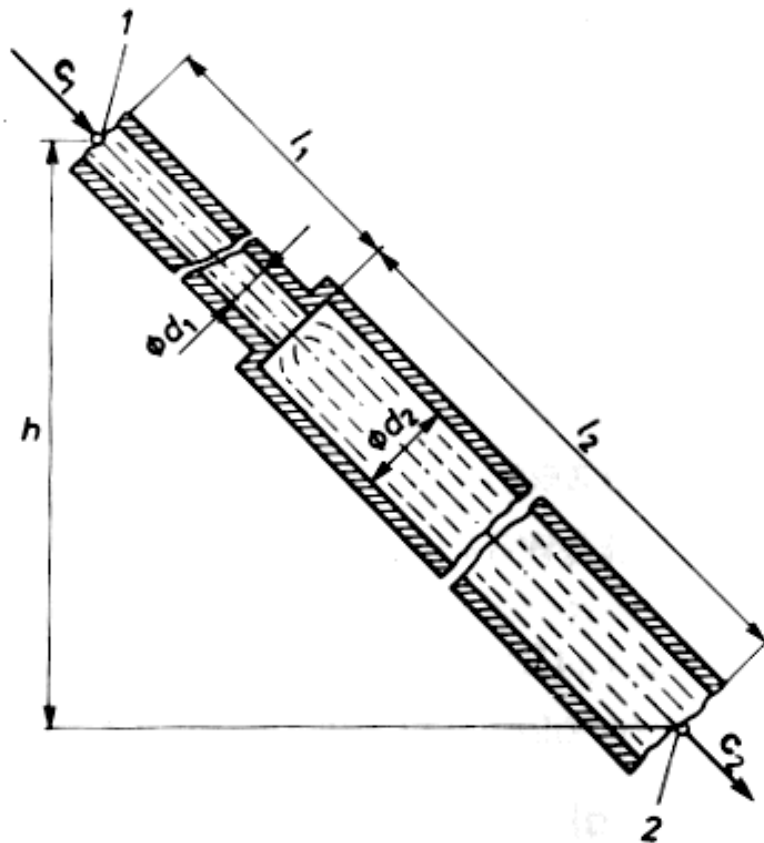
Gaspard Coriolis
1792 - 1843

Adhemar de Saint Venant
1797 - 1886

Przykład 1: przewodem o zmiennym przekroju przepływa w ciągu godziny 19600 kg paliwa o gęstości $\rho=930 \text{ kg/m}^3$ i współczynniku lepkości kinematycznej $\nu=0,000061 \text{ m}^2/\text{s}$. Obliczyć spadek ciśnienia w przewodzie jeżeli wymiary wynoszą:

$$l_1 = 5[m], d_1 = 50[mm], l_2 = 10[m], d_2 = 100[mm], h = 5[m]$$

Rozwiązanie

Objętościowe natężenie przepływu: $Q = \frac{19600}{930 \cdot 3600} = 0,00585 [m^3/s]$

Prędkość średnia w części 1: $c_1 = \frac{4Q}{\pi d_1^2} = \frac{4 \cdot 0,00585}{3,14 \cdot 0,05^2} = 2,98 [m/s]$

Prędkość średnia w części 2: $c_2 = \frac{4Q}{\pi d_2^2} = \frac{4 \cdot 0,00585}{3,14 \cdot 0,1^2} = 0,745 [m/s]$

Liczba Reynoldsa w części 1: $Re_1 = \frac{c_1 d_1}{\nu} = \frac{2,98 \cdot 0,05}{0,000061} = 2443$

Liczba Reynoldsa w części 2: $Re_2 = \frac{c_2 d_2}{\nu} = \frac{0,745 \cdot 0,1}{0,000061} = 1221$

Współczynnik strat liniowych w części 1:

$$\lambda_1 = \frac{0,3164}{\sqrt[4]{Re_1}} = \frac{0,3164}{\sqrt[4]{2443}} = 0,045$$

Współczynnik strat liniowych w części 2: $\lambda_2 = \frac{64}{\text{Re}_2} = \frac{64}{1221} = 0,052$

Spadek wysokości ciśnienia wywołany stratami liniowymi wynosi:

$$h_\lambda = \frac{c_1^2}{2g} \lambda_1 \frac{l_1}{d_1} + \frac{c_2^2}{2g} \lambda_2 \frac{l_2}{d_2} = \frac{2,98^2}{2 \cdot 9,81} 0,045 \frac{5}{0,05} + \frac{0,745^2}{2 \cdot 9,81} 0,052 \frac{10}{0,1} = 2,183[m]$$

Spadek wysokości ciśnienia wywołany stratami w rozszerzeniu przekroju:

$$h_\zeta = \frac{(c_1 - c_2)^2}{2g} = \frac{(2,98 - 0,745)^2}{2 \cdot 9,81} = 0,255[m]$$

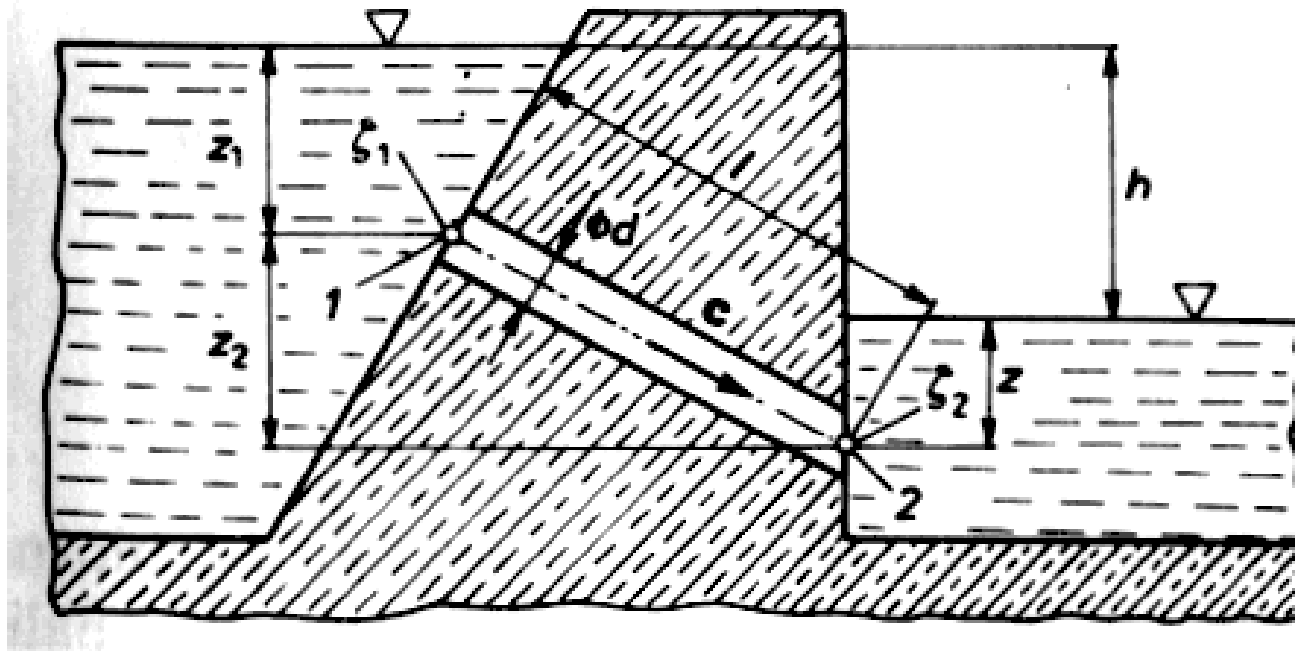
Całkowita strata wysokości ciśnienia wynosi:

$$h_s = h_\lambda + h_\zeta = 2,183 + 0,255 = 2,438[m]$$

Spadek ciśnienia w przewodzie:

$$\Delta p = \rho g \left[\frac{c_2^2 - c_1^2}{2g} + h_s - h \right] = 27245[Pa] \approx 0,272[MPa]$$

**Przykład 2: Syfon o średnicy d i długości l łączy dwa zbiorniki, w których powierzchnie cieczy są oddalone o wysokość h .
Określić objętościowe natężenie przepływu wody przez syfon znając współczynnik strat liniowych λ oraz współczynniki strat lokalnych na dopływie i na wypływie.**

Rozwiązanie

Równanie Bernoulliego dla przekrojów 1 i 2:

$$\frac{c_1^2}{2g} + z_1 + z_2 = \frac{c_2^2}{2g} + z + \sum h_s$$

Dla przepływu ustalonego mamy: $c_1 = c_2 = c$

Co prowadzi do: $z_1 + z_2 - z = \sum h_s$

Ponieważ: $z_1 + z_2 - z = h$ oraz $\sum h_s = \frac{c^2}{2g} \left(\lambda \frac{l}{d} + \zeta_1 + \zeta_2 \right)$

Otrzymujemy: $h = \frac{c^2}{2g} \left(\lambda \frac{l}{d} + \zeta_1 + \zeta_2 \right)$

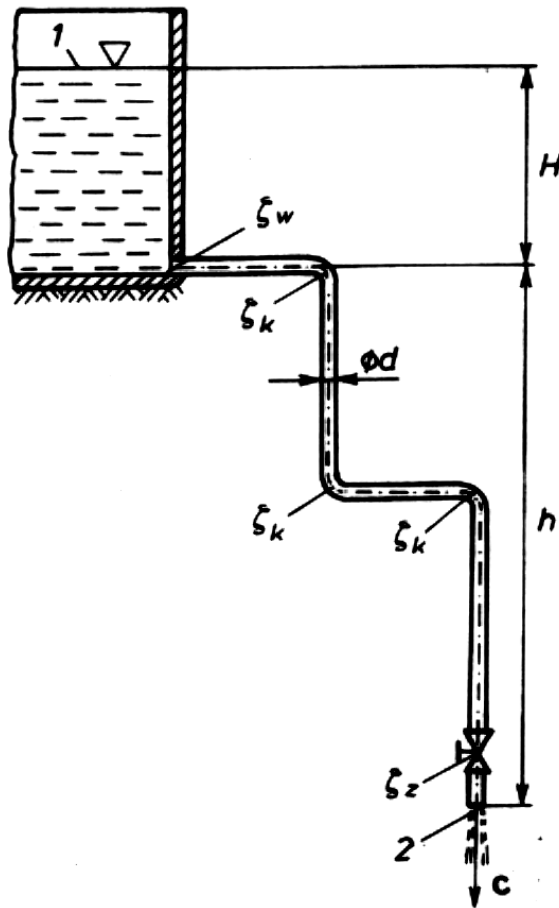
Z tego wyznaczamy średnią prędkość przepływu:

$$c = \sqrt{\frac{2gh}{\lambda \frac{l}{d} + \zeta_1 + \zeta_2}}$$

Następnie obliczamy objętościowe natężenie przepływu przez syfon:

$$Q = \frac{\pi d^2}{4} \sqrt{\frac{2gh}{\lambda \frac{l}{d} + \zeta_1 + \zeta_2}}$$

Przykład 3

Z otwartego zbiornika wypływa woda przez przewód o długości $l=200$ [m] i średnicy $d=100$ [mm]. Jaka powinna być wysokość H poziomu wody w zbiorniku aby objętościowe natężenie wypływu z wylotu rurociągu wynosiło $Q=40$ [l/s]?

Dane: $h=2$ [m] $\nu = 1 \cdot 10^{-6} \left[\frac{m^2}{s} \right]$

$\zeta_w = 0,5$ wlot ze zbiornika

$\zeta_k = 0,2$ kolano

$\zeta_z = 5,0$ zawór wylotowy

Rozwiązanie

Prędkość średnia wypływu z rurociągu wynosi:

$$\tilde{c} = \frac{4Q}{\pi d^2} = \frac{4 \cdot 0,04}{3,14 \cdot (0,1)^2} = 5,1 [m/s]$$

Liczba Reynoldsa wynosi:

$$Re = \frac{\tilde{c}d}{\nu} = \frac{5,1 \cdot 0,1}{1 \cdot 10^{-6}} = 510000$$

Przepływ w rurociągu jest turbulentny, czyli współczynnik tarcia wynosi:

$$\lambda = \frac{0,3164}{\sqrt[4]{Re}} = \frac{0,3164}{\sqrt[4]{510000}} = 0,012$$

Wysokość H określamy z równania Bernoulliego:

$$\frac{\tilde{c}_1^2}{2g} + \frac{p_b}{\rho g} + h + H = \frac{\tilde{c}_2^2}{2g} + \frac{p_b}{\rho g} + \sum h_s$$

gdzie:

$$c_1 = 0 \qquad c_2 = \tilde{c}$$

Łączna wysokość strat wynosi:

$$\sum h_s = \frac{\tilde{c}^2}{2g} \left(\zeta_w + 3 \cdot \zeta_k + \zeta_z + \lambda \frac{l}{d} \right)$$

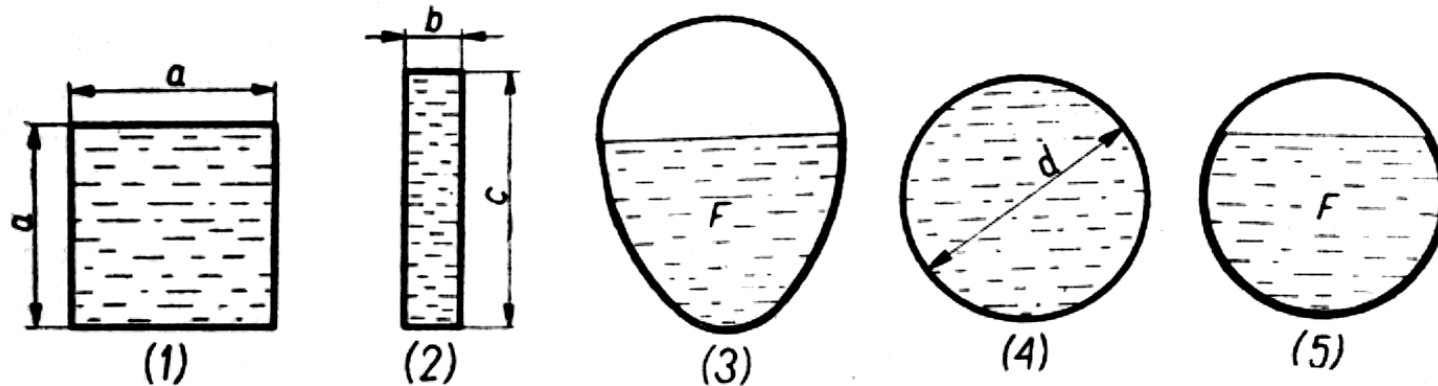
Czyli niezbędny poziom wody H w zbiorniku wynosi:

$$H = \frac{\tilde{c}^2}{2g} \left(1 + \zeta_w + 3 \cdot \zeta_k + \zeta_w + \lambda \frac{l}{d} \right) - h$$

Po podstawieniu danych liczbowych:

$$H = \frac{(5,1)^2}{2 \cdot 9,81} \left(1 + 0,5 + 3 \cdot 0,2 + 5 + 0,012 \frac{200}{0,1} \right) - 2 = 39,2 [m]$$

Przypadek przewodów o przekroju niekołowym lub częściowo wypełnionych

W przypadku przewodów o przekroju innym niż kołowy oraz w przypadku przewodów częściowo wypełnionych płynem istotnym parametrem jest promień hydrauliczny, czyli stosunek pola przekroju strumienia płynu do obwodu zwilżonego:

$$r_h = \frac{F}{L_z}$$

W takich przypadkach liczbę Reynoldsa obliczamy według wzoru:

$$\text{Re} = \frac{u \cdot 4r_h}{\nu}$$